

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-1072/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Vučemila predsjednika vijeća, mr. sc. Senije Ledić članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Marine Paulić članice vijeća, Darka Milkovića člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MEPLING d.o.o. u stečaju, OIB 97199888619, sa sjedištem u Splitu, Mažuranićevo šetalište 35, kojeg zastupa punomoćnica Marija Jerončić Mandić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika SVETICE-CENTAR d.o.o., OIB 57501053709, sa sjedištem u Splitu, Gundulićeva 26, kojeg zastupa punomoćnik Igor Grubišić, odvjetnik u Zagrebu, radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika i isplate, odlučujući o prijedlogu tuženika za dopuštenje revizije protiv presude Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3801/2024-2 od 9. listopada 2024., kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-398/2023-17 od 17. srpnja 2024., u sjednici održanoj 4. studenoga 2025.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog tuženika za dopuštenje revizije se odbija u dijelu koji se odnosi na naznačena pravna pitanja.

II. Prijedlog tuženika za dopuštenje revizije se odbacuje u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Obrazloženje

1. Tuženik je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3801/2024-2 od 9. listopada 2024., kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-398/2023-17 od 17. srpnja 2024. Prijedlog je podnesen zbog pravnih pitanja za koja podnositelj navodi da su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu, kao i zbog povrede temeljnoga ljudskog prava na pravično suđenje zajamčenog Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom

za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, u aspektu prava na pristup sudu kroz pretjerani formalizam pri odlučivanju.

2. Tuženik u prijedlogu za dopuštenje revizije, pozivom na odredbu članka 385.a stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP), naznačuje osam pravnih pitanja koja glase:

"1) Je li žalbeni sud dužan odgovoriti na sve žalbene prigovore koji su od odlučnog značenja za odluku u sporu, kada žalba sadržava konkretne prigovore (razloge) u odnosu na pogrešnu primjenu materijalnog prava i ocjenu materijalnih dokaza;

2) Je li žalbeni sud u presudi donesenoj u parničnom postupku pokrenutom radi pobijanja sporazuma o otkupu potraživanja (cesija) dužan utvrditi o kojoj vrsti cesije se u konkretnom slučaju radi (tzv. redovitoj ili običnoj cesiji, cesiji umjesto ispunjenja ili cesiji radi ispunjenja);

3) Mora li stečajni dužnik kao tužitelj u parničnom postupku pokrenutom radi pobijanja sporazuma o otkupu potraživanja sklopljenog prije otvaranja stečajnoga postupka, u slučaju višestrukog ustupanja iste tražbine na osnovu dva sporazuma sklopljena između tužitelja i istih stranaka o otkupu iste tražbine, o kojem otkupu tražbine po prvom sklopljenom sporazumu je tužitelj kao cedent obavijestio cesusa i od tuženika kao cesionara primio cjelokupni ugovoreni iznos za otkup tražbine, tužbom pobijati i prvi sklopljeni sporazum o otkupu tražbine kao konkretnu pravnu radnju koja je dovela do umanjenja tužiteljeve stečajne mase;

4) Predstavlja li otkup tražbine po osnovi obračunatih i neisplaćenih zateznih kamata otkup buduće tražbine, u okolnostima kada je ta tražbina po osnovi obračunatih i neisplaćenih zateznih kamata postojala i bila dospjela još prije dana sklapanja sporazuma o otkupu te tražbine;

5) Može li stečajni dužnik tužbom pobijati naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka;

6) Radi li se o prekoračenju tužbenog zahtjeva ako je sud odluku utemeljio na činjeničnoj osnovi drugačijoj od nespornih činjenica na koje se poziva tužitelj u tužbi;

7) Radi li se o pretjeranom formalizmu pri odlučivanju kada sud, u slučaju višestrukog ustupanja iste tražbine, ocjenjujući pravnu prirodu i učinke dva sporazuma o otkupu iste tražbine, sklopljena između istih stranaka, ne cijeni vještačenjem utvrđenu nespornu okolnost u cijelosti isplaćene otkupne cijene za otkupljenu tražbinu po prvom sklopljenom sporazumu navodeći kako drugi sporazum predstavlja nenaplatni pravni posao jer ugovorne strane nisu sklopile aneks tom drugom sklopljenom sporazumu kojim određuju iznos cijene za otkup potpuno iste tražbine kao i one iz prvog sklopljenog sporazuma;

8) Mora li tužitelj koji tijekom parničnog postupka otuđi stvar ili pravo o kojem se postupak vodi uskladiti svoje procesnopravno ponašanje s novonastalom materijalnopravnom situacijom tako da tužbeni zahtjev promijeni odnosno preinači tužbu i ispunjenje traži u korist osobe kojoj je tu stvar ili pravo otuđio?"

3. Kao razloge važnosti predlagatelj se u odnosu na naznačena pitanja pozvao na nepodudarnost shvaćanja izraženih u pobijanoj odluci sa shvaćanjima izraženim u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd-2053/2020-5 od 15. rujna 2020., Rev-1050/21-2 od 28. rujna 2021., Revt-310/10-2 od 12. ožujka 2013., Rev-1000/2022 od 14. lipnja 2023., Rev-1984/2015 od 27. studenoga 2018., Rev-1119/2015 od 29. siječnja 2020., Rev-4049/2019 od 12. veljače 2020., Revd-4830/2021-2 od 23. studenog 2021., Revd-2856/2022-2 od 29. studenoga 2022., Rev-433/2023-2 od 1. veljače 2023., Rev-959/2022 od 14. ožujka 2023., odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-4362/2021 od 14. studenoga 2023. te odlukama Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-250/2018-3 od 18. svibnja 2020., PŽ-2022-2 od 2. ožujka 2022., PŽ-421/2022-2 od 2. ožujka 2022., PŽ-6648/08-7 od 17. siječnja 2012. te PŽ-4076/10-3 od 10. srpnja 2013.

4. Na prijedlog nije odgovoreno.

5. Postupajući u skladu s odredbama članka 385.a stavka 1. i članka 387. stavka 1. ZPP, revizijski sud ocjenjuje da pravna pitanja naznačena u prijedlogu za dopuštenje revizije nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao ni za razvoj prava kroz sudsku praksu te kao takva ne opravdavaju intervenciju najvišeg suda.

6. O odgovoru na prvo naznačeno pitanje ne ovisi odluka u ovoj pravnoj stvari, budući je u konkretnom slučaju žalbeni sud odgovorio na sve odlučne navode iz žalbe te pobijana odluka sadrži jasna i dostatna obrazloženja ocjene žalbenih navoda predlagatelja. Tuženik svojim navodima ustraje u ranije iznesenim tvrdnjama iz prijedloga, ali te su tvrdnje sudovi otklonili obrazloženo. Drugo je pitanje, međutim, što tuženik nije zadovoljan odgovorima suda na njegove žalbene razloge.

6.1. Drugo naznačeno pitanje nije važno za odluku u sporu, budući iz nižestupanjskih odluka ne proizlazi da bi stranke tijekom postupka tvrdile da bi bila ugovorena cesija umjesto ispunjenja ili cesija radi naplaćivanja, kao posebni oblici cesije kojima tražbinu ustupa dužnik svojem vjerovniku, već je, kao sporno, bilo raspravljeno pitanje radi li se o naplatnoj ili nenaplatnoj (redovitoj) cesiji, kojom vjerovnik tražbinu ustupa trećemu.

6.2. Nadalje, treće naznačeno pitanje nije važno pravno pitanje u smislu odredbe članka 385.a ZPP s obzirom da iz sadržaja prijedloga i njegovih priloga ne proizlazi da je u odnosu na ovo pitanje nekoj stranci pružena sudska zaštita koja bi tuženiku u ovom postupku bila uskraćena, dok o odgovoru na četvrto naznačeno pitanje ne ovisi odluka u sporu, budući da je prema utvrđenjima nižestupanjskih sudova ustupljena tražbina prednika tužitelja (Mepling d.o.o.) prema Republici Hrvatskoj o postojanju koje je odlučeno pravomoćnom odlukom suda pa se stoga ne radi o budućoj tražbini.

6.3. Peto i šesto naznačenim pitanjima predlagatelj polazi od netočne tvrdnje da bi u konkretnom slučaju pobijani Sporazum od 31. prosinca 2003. predstavljao naplatni pravni posao, što je u proturječju s utvrđenjima iz pobijane odluke prema kojima je isti Sporazum nenaplatni pravni posao. Ocjenu o postojanju općih i posebnih pretpostavki za pobijanje predmetnog Sporazuma nižestupanjski su sudovi utemeljili, uz ostalo, na utvrđenju da temeljem pobijanog Sporazuma tuženik nije izvršio nikakvu protučinidbu, dakle utvrđivali su, kao spornu, činjenicu je li isti Sporazum bio naplatan ili nenaplatan pravni posao pa stoga predlagatelj šesto naznačenim pitanjem polazi od pogrešne tvrdnje da bi nenaplatnost predmetnog Sporazuma među strankama predstavljala nespornu činjenicu.

6.4. Niti sedmo naznačeno pitanje nije važno za odluku u sporu, budući istim predlagatelj polazi od pogrešne tvrdnje da bi vještačenjem provedenim u predmetnom postupku bilo utvrđeno da je tuženik u cijelosti isplatio otkupnu cijenu po Sporazumu o otkupu potraživanja od 18. siječnja 2002. i aneksima istog, koje tvrdnje, međutim, ne korespondiraju činjeničnim utvrđenjima nižestupanjskih sudova.

6.5. Nadalje, niti osmo naznačeno pitanje nije važno za odluku u sporu budući je prema utvrđenjima nižestupanjskih sudova do ustupa tražbine došlo temeljem Sporazuma od 31. prosinca 2003., sklopljenog nakon pravomoćnog okončanja parničnog postupka vođenog u vezi s postojanjem tražbine koja je bila predmetom ustupa.

6.6. Valja istaknuti kako naznačenim pitanjima predlagatelj, osim što dijelom polazi od pogrešnih tvrdnji, ujedno i problematizira činjenična utvrđenja iz pobijane odluke, a revizija se može dopustiti samo zbog pravnih, a ne i činjeničnih pitanja (arg. iz članka 385.a stavak 1. ZPP). U takvim okolnostima naznačena pitanja tuženika ne mogu osnovano biti temelj za ujednačavanje sudske prakse, pa time ni za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Imajući na umu da predlagatelj ističe i da potrebe razvoja prava kroz sudsku praksu opravdavaju dopuštenje revizije, valja odgovoriti da, prema ocjeni revizijskog suda, potrebe razvoja prava ne opravdavaju intervenciju revizijskog suda putem dopuštenja revizije jer je pobijana odluka donesena u skladu s dostignutim standardima zaštite ljudskih prava u suvremenim društvenim okolnostima koji su uspostavljeni u praksi europskih i domaćih sudova.

7. Slijedom navedenog, u odnosu na naznačena pitanja, prijedlog je tuženika valjalo odbiti na temelju odredbe članka 389.b stavaka 1. i 2. ZPP i riješiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

8. Nadalje, prema ocjeni revizijskog suda, tuženik navodima iznesenim u prijedlogu za dopuštenje revizije nije učinio vjerojatnim ni da mu je tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje u aspektu prava na pristup sudu kroz pretjerani formalizam pri odlučivanju, u smislu odredbe članka 385.a stavka 2. ZPP. U svojim presudama nižestupanjski sudovi su odgovorili na sve odlučne navode tuženika, a presude nižestupanjskih sudova su jasno i dostatno obrazložene. Drugostupanjski je sud, protivno navodima predlagatelja, odgovorio na sve žalbene navode tuženika. Slijedom navedenog donesene presude ne mogu se smatrati arbitrarnima ili očito nerazumnima te stoga ništa ne upućuje da

bi tuženiku bilo uskraćeno pravo na pravično suđenje, uslijed navodnog pretjeranog formalizma kako to ističe predlagatelj.

9. Stoga, kada tuženik nije učinio vjerojatnim da mu je u postupku pred nižestupanjskim sudovima povrijeđeno temeljno ljudsko pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, njegov je prijedlog u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnog ljudskog prava valjalo odbaciti na temelju odredbe članka 389.a stavka 3. ZPP i riješiti kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 4. studenoga 2025.

Predsjednik vijeća
Ivan Vučemil

Broj zapisa: **9-3087e-f9fb6**

Kontrolni broj: **08135-6a0a8-f89f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.